

altsaa ikke tilstrækkeligt Opland. Hvis man nu havde knyttet Fordringen om en Bane fra Tisted til Fjerritslev til Forslaget om en Bane fra Fjerritslev til Aalborg, vilde det have været ensbetydende med at paalægge Fjerritslev-Aalborgbanen at betale Fjerritslev-Tisted Banen, og det vilde i Virkeligheden have betegnet en større Uretfærdighed, hvis man overhovedet kan tale om Uretfærdighed i dette Forhold, over for Aalborg og Egnene der omkring, end den Omstændighed, at der nu ikke blev nogen Bane mellem Tisted og Fjerritslev. Jeg mener ikke dette sidste kan betegnes som nogen Uretfærdighed, men ganske vist som en uheldig Omstændighed for Tisted og de Øst derfor liggende Egne. Det var, som det ogsaa blev fremhævet af det nævnte ærede Medlem, en stor personlig Sorg for den daværende Rigsdagsmand for Tisted, at det gik, som det gik, men der var ikke med Rette fra hans Side Tale om noget Panama og saadant, og det blev ogsaa stærkt tilbagevist af Indenrigsministeren, som fuldt ud erkendte, at der var Berettigelse til at anlægge en Bane fra Fjerritslev til Aalborg uden at tvinge de Folk til samtidig at anlægge en Bane fra Tisted til Fjerritslev, som de paagældende interesserede Egne saa sig ude af Stand til at bidrage noget væsentligt til.

Nu er Spørgsmaalet altsaa: skal dette Hul i det danske Jærnbaneanet forblive for bestandig? — for det kunne vi gaa ud fra, at dette Hul bliver ikke udfyldt, naar vi ikke gribe til særegne Foranstaltninger. Hvis det besvares benægtende, saa at man siger, at det er et Led, som bør tilvejebringes, saa forekommer det mig, at man ikke blot kan stemme for dette Forslag men ogsaa kan gøre det i den Mening, at man ikke lettelsen og muligvis aldrig kommer i et lignende Tilfælde over for nogen anden Bane. Det er i alt Fald Regeringens Opfattelse, at der ikke deri skulde ligge nogen som helst Antydning af, at man vil ind paa en Vej med $\frac{3}{4}$ Statstilskud til private Baner, for saa vidt dette Forslag maa finde Billigelse. Naar nu det 2det ærede Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund) mente, at i saa Fald, naar man altsaa indrømmede, at der maatte særegne Foranstaltninger til for at tilvejebringe denne Bane, burde man hellere gaa til at anlægge en Statsbane der, saa tror jeg imidlertid ikke, man bør ofre saa meget for at opretholde Princippet, som man vilde gøre ved at gøre denne Bane til en Statsbane med

et mindre Tilskud eller det samme Tilskud fra Egnens Side, som det her faktisk bliver Tilfældet. Thi det er dog ganske sikkert, at en Statsbane altid vil blive kostbarere at drive, og at man stiller ganske andre Fordringer til en Statsbane end til en privat Bane ogsaa i Henseende til Prisbilligheden i Befordringen. Dertil kommer, at jeg ikke kan tænke mig, at Banen fra Fjerritslev til Tisted skulde kunne drives paa anden Maade end i Forbindelse med den mellem Aalborg og Fjerritslev nu eksisterende Privatbane. Det maa være Betingelsen for Koncessionens Tildeling, at der maa tilvejebringes en Overenskomst mellem den Banes Styrelse og den nu eksisterende Banes, om, at disse skulle drives under et, og denne Ordning vil efter min Mening meget vanskeligt kunne træffes, hvis denne Bane blev anlagt som Statsbane. Naar man ser hen til det rent faktiske, hvorledes Forskellen vil blive mellem Privatbane og Statsbane, maaske med den samme Udgift for Staten, vil jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at Staten har Stemmeret i alle Banens Anliggender i samme Forhold, som den har Aktieret, det vil altsaa sige, at Staten over for denne Bane faar $\frac{3}{4}$ af Stemmerne og vil altsaa til hvilken som helst Tid være i Stand til at bringe denne Bane over til Staten, hvis man maatte komme til et andet Resultat senere, hvad jeg imidlertid ikke tror man lettelsen kommer til.

Angaaende Retningen for Banen er Lovforslaget ikke udstyret med Bestemmelser. Det er nemlig saaledes, at man har ment, man kunde nøjes med de selvsamme Bestemmelser i denne Henseende som dem, der indeholdes i Lov af 8de Maj 1894 § 9. Og det har man ment saa meget snarere at kunne gøre, som det jo i denne Lov af 8de Maj 1894 udtrykkelig bestemmes, at Indenrigsministeriet er Herre over Retningslinien. Det er en af Betingelserne for at kunne faa Koncession, at de paagældende underkaste sig Regeringens Bestemmelse i Henseende til den Retningslinie, som man vil have, saa jeg tror ikke i denne Henseende, at man behøver at nære nogen Betænkelighed, ganske bortset fra, at der jo ikke er mange Retningslinier at vælge imellem, naar vi betragte Kortet, det skulde da være, naar vi komme ganske tæt hen til Tisted, at der der kunde blive en Afvigelse. — Det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolderlund) mener jeg med nogen Uret sagde, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal)